

43. — Да заблѣжимъ, че окончательнѣ ѓ, ѵ, ѣ, въ имената съ членъ м. р. тѣ, измѣнять са на гласны въ произношеніето — ѓ въ а, ѵ и ѣ, въ я; напр. законѣтъ = законатѣ, учительѣтъ = учителятѣ, ратайтѣ = ратайтѣ.

Обученіе 8. — Въ послѣднето обученіе (7) ученикѣтъ, може да покаже кое или кой надежъ ѣ и съ какъвъ членъ въ единств. и множеств. число, като разчлени подобно и молитвата Господня :

« Отче нашъ, Който си на небесата ! да са свети името Ти ; да дойде царството Ти ; да бѣже волята Ти, какъто на небо и на земята ; дай ни днесъ насъщный нашъ хлѣбъ ; и остави ни дълговетѣ наши, какъто и нѣи оставямы на нашѣтъ дължници ; и не ны ввождай въ насъ, по избави насъ отъ лукавыя ; защото Твое е царството и силата и славата во вѣкы. Аминь. »

ПЪРВО СКЛОНЕНІЕ.

44. — На първото склоненіе са отнасятъ ежцествительнѣтъ мъжкый родъ съ окончаніята ѓ, ѵ, ѣ, а, о, ю, отъ които твърдытъ въ множ. число са измѣняватъ пакъ на твърды и мекытъ — на мекы.

45. — Тукъ трѣба да знаемъ: 1-о че имената м. р. въ множ. число зематъ различни окончанія. Тѣй напр. *войникѣ* прави *войници*, *родителѣ* — *ли*, *полѣ* — *ове*, *брой* — *еве*, *конѣ* — *ѣе*, *царѣ* — *ѣе*, *братѣ* — *ѣя*, *уйка* — *ы*, *слуга* — *ы*. 2-о че имената на *елѣ*, *елѣ* и *ецѣ* въ множ. число изоставатъ гласната е, като : *орелѣ* — *орлы*, *овенѣ* — *овны*, *молецѣ* — *молцы*, *отецѣ* — *отцы*.

Бѣлѣска. Думата *отецѣ*, като старобългарска, пази туй измѣненіе и въ един. число за сичкытъ надежи, освѣнъ именителныя, сир. И. прави *отецѣ*, Р. *отца*, Д. *отцу*, В. *отца*, З. *отче*. — *Отецѣ* когато значи *Богъ* *Отецѣ* нѣма множ. ч., както и *Богъ*, (зв. п. *Божѣ*), а инакъ — *отцы* и *богове*.